

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Девня, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВНЯ, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА ВЪЛЕВА

при участието на секретаря И. В.

като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА ВЪЛЕВА Гражданско дело № 20233120101183 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба с правно основание чл. 49 от СК от Б. И. Д., ЕГН: *****, чрез проц. представител – адв. В. В. от АК – Варна против А. О. И., ЕГН: *** с искане за прекратяване на сключения брак между тях граждански брак поради дълбоко и непоправимо разстройство, без произнасяне от съда по въпроса за вината.

В исковата молба се излага, че страните са сключили граждански брак в Община Девня на *** г., за което бил съставен акт за граждански брак №1/*** г., издаден от Община Девня. От брака си нямали родени деца, нямали и закупено жилище, а живели под наем на адрес в ***, което жилище е напуснато от ищцата през м. май 2022 г., от когато страните живеят разделени. Излага се, че между страните е настъпил сериозен разрыв в отношенията, липса на взаимни контакти под каквато и да е форма, липса на чувства и желание за духовно и физическо общуване. Сочи се, че двамата съпрузи са напълно отчуждени един от друг, в резултат на което се стигнало до дълбоко и непоправимо разстройство на брачните ни отношения. Ищцата счита, че заздравяването на брачната връзка е безсмислено и невъзможно, поради което предлага бракът на страните да бъде прекратен със споразумение, като в случай, че ответникът не е съгласен на това моли съдът да приеме, че брака ѝ с ответника е дълбоко и непоправимо разстроен и не е възможно да бъде запазен, поради което да бъде прекратен с развод по чл. 49 ал. 1 от СК. Иска се след прекратяване на брака съда да постанови ищцата да носи предбрачното си фамилно име Д..

В срока за отговор на исковата молба ответникът, чрез проц. представител – адв. М. В. заявява, че не оспорва исковата молба, съгласен е с изложеното в нея и желае да прекрати брака си с ищцата на основание чл. 49 ал. 4 от СК – със споразумение, за което представя проект в писмен вид, в който страните уреждат отношенията си след развода.

В съдебно заседание страните се явяват лично и заявяват, че поддържат представеното от ответника споразумение. Процесуалните им представители молят за прекратяване на брака им и одобряване на постигнатото помежду им споразумение.

След преценка на представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от представеното удостоверение за сключен граждански брак страните по делото са съпрузи на основание сключен граждански брак от *** г. съгласно акт за граждански брак № 1 от същата дата, съставен в гр. Девня. След сключване на брака съпругата е приела да носи предбрачното си фамилно име на съпруга Д..

Съдът, като взе предвид, че решението на страните да прекратят брака си е сериозно, непоколебимо и взаимно, както и че постигнатото споразумение се поддържа и от двамата съпрузи лично в с.з. и съдържанието на същото съответства на изискванията на разпоредбата на чл. 49 ал. 4 от СК, не противоречи на закона и добрите нрави, и същевременно урежда в достатъчна пълнота всички посочени от законодателя последици в личните и имуществени отношения между съпрузите след прекратяване на брака, намира че същото следва да бъде утвърдено от съда, а разводът между двамата съпрузи да бъде допуснат поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака на основание чл. 49 ал. 4 вр. ал. 5 от СК. Доколкото в исковата молба и в представеното и поддържано споразумение, не се съдържа искане за произнасяне на съда по въпроса за вината, на основание чл. 4 ал. 3 от СК, то съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Съдът определя държавна такса по иска за развод при решаване на делото в размер на 20 лева, съгласно чл. 6 т. 2 от ТДТССГПК, която да бъде заплатена от страните по равно съгласно постигнатото между тях споразумение.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД брака сключен между Б. И. Д., ЕГН: ***** и А. О. И., ЕГН: *** на *** г. в гр. Девня, за което е съставен Акт за граждански брак № 1/*** г. поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака, без да се произнася по въпроса за вината, на основание

чл. 49 ал. 4 вр. ал. 1 от СК.

УТВЪРЖДАВА постигнатото между страните споразумение по чл. 49 ал. 4 от СК, съгласно което:

1. Съпрузите не си дължат издръжка един на друг след прекратяването на брака.

2. Жилището обитавано по време на брака под наем, находящо се в *** се предоставя за ползване на А. О. И., ЕГН: ***.

3. След прекратяване на брака съпругата Б. И. Д., ЕГН: ***** ще продължи да носи предбрачната си фамилия Д..

4. Съпрузите нямат фирми и дялове в търговски дружества, които да са придобили по времето на брака.

5. Съпрузите нямат открити парични влогове по времето на брака.

5. Движимите вещи, съставляващи обикновена покъщнина, са ги поделили извънсъдебно помежду си.

6. Разноските по делото ще се поемат от страните по равно.

ОСЪЖДА Б. И. Д., ЕГН: *****, с адрес: *** ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ДРС сумата **от 10 лева /десет лв., 00 ст./**, представляваща държавна такса при решаване на делото, на основание чл. 6 т. 2 от ТДТССГПК.

ОСЪЖДА А. О. И., ЕГН: ***, с адрес: *** ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ДРС сумата **от 10 лева /десет лв., 00 ст./**, представляваща държавна такса при решаване на делото, на основание чл. 6 т. 2 от ТДТССГПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Девня: _____